

תת"ע 470/03/15 - מדינת ישראל נגד יואל אנסבכר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

02 יוני 2015

תת"ע 470-03-15 מדינת ישראל נ' יואל אנסבכר

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניצן בלולו
יואל אנסבכר

נוכחים:

ב"כ המאשימה

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם שלפני נמסרה הודעת תשלום קנס בסך של 250 ₪ בגין עבירה של העמדת רכב על המדרכה, במקום שלא הוסדר להעמדת רכב והחנייתו, בניגוד לתקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ובעת מתן תשובתו לאישום אמר כי מדובר ברחוב צר שיש בו מכוניות שחונות משמאל וימין, עשרות מכוניות חונות במקום, וכי הוא היחידי שקיבל את הדוח. לטענתו, הוא חנה מול כניסה לחניה שהיא בלתי מורשית, וכי במועד הרלבנטי הוא הניח כרטיס ביקור שלו כדי שאם משהו יבקש לצאת מהחניה יוכל ליצור איתו קשר.

לטענתו, עקב חשכה, ככל הנראה, אותו אדם לא ראה את הפתק ועל כן קרא למשטרה.

על כן, התיק נקבע לשמיעת הראיות לפני, אשר במהלכו העיד מטעם המאשימה השוטר אבי בן דוד אשר ערך את הדוח לנאשם (ת/1) וצייר סקיצה אשר מתארת את נסיבות ביצוע העבירה (ת/2).

השוטר העיד בפני בבית משפט דברים שתאמו את המצוין בדוח לפיהם הגיע למקום בעקבות ארוע חסימת מעבר, והבחין ברכב הנאשם עומד עם הגלגלים הימניים על המדרכה, וכי הוא חוסם יציאה וכניסה לחניה פרטית ברח' הברוש 22 במבשרת ציון. השוטר אישר את הדברים שצוינו בדוח כי בעת רישום הדוח הגיע בעל הרכב והזיז את רכבו.

עמוד 1

בתגובתו הראשונית של הנאשם בעת מתן הדוח הוא מסר כי "אין תגובה".

מטעם הנאשם העיד הנאשם לבדו, והוגש על ידו סרטון אשר מתאר תצלום של המקום, שלא בזמן אמת, לפיו עולה כי אכן מדובר בכביש דו שרכבים חונים בו מצד ימין ומצד שמאל, וכי במקום שחנה ישנה כניסה לחניה פרטית.

לאחר ששמעתי את הראיות מטעם המאשימה, ולאחר שהזהרתי עצמי שמדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

אינני מקבל טענת הנאשם כי צפיפות במקום או העדר חניה מוסדרת יכולה להוות הכשר לביצוע העבירה של החניית רכב במקום שלא הוסדר לכך. זאת ועוד, הנאשם לא הביא ראיה כלשהי שיכולה לתמוך בטענתו כי מדובר בכניסה לחניה בלתי מורשית. תמונה בעיני כיצד הנאשם מחליט על דעת עצמו שמדובר בכניסה לחניה של בניה בלתי חוקית ובכך לחסום את הכניסה והיציאה של אותה חניה, ומניח שדי בהנחת כרטיס הביקור שלו כדי לאפשר לו לחסום את דרך המעבר.

היה מצופה מהנאשם שיביא לעדות את אותו אדם שלטענתו התקשר אליו מאוחר יותר ומסר לו כי לא שם לב לפתק שהניח ברכבו וכי אם היה מבחין בו לא היה קורא למשטרה. דברים אלה מסר הנאשם רק בעת סיכומיו ולא הביא ראיה כלשהי שתתמוך בגירסתו. יתירה מזאת, הנאשם לא שאל את השוטר ולו שאלה אחת לגבי כרטיס הביקור שהניח ברכבו לטענתו, וההנחה היא שעובדה שלא שואלים שאלות לגביה בחקירה נגדית, כי קיימת הסכמה בעניינה.

הנאשם מלין על כך שהוא היחידי שקיבל את הדוח בגין העבירה הנדונה. אולם גם בנקודה זו הנאשם לא הביא כל ראיה שתתמוך בגירסתו, ועל כן אינני יכול לקבל טענתו שמדובר באכיפה בררנית.

לענין דוח הפעולה אשר לטענת הנאשם היה על השוטר להציג בעת עדותו, אציין כי גם אם מולא דוח פעולה שכזה, הרי שהיה על הנאשם לבקש צילומו או עיון בו בטרם מועד ההוכחות וכי אם מצא ענין באותו דוח פעולה היה עליו לפעול בדרך המקובלת כדי לגלות חומר החקירה. משלא עשה כן, אין לו לנאשם להלין אלא על עצמו.

בנסיבות אלה, די בדוח המפורט שהוגש ע"י השוטר אשר נתמך בעדותו של השוטר בבית משפט והתרשים שערך בפני, אל מול גירסתו הלקויה של הנאשם, כדי לקבוע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר.

כללו של דבר, אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

עמוד 2

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 250 ₪, בה יוחסה לו עבירה של העמדת רכב על מדרכה, במקום שלא הותר להעמדת רכב והחנייתו, בניגוד לתקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשם בוחר לנהל משפט הוכחות בעניינו אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ (ירושלים) 2452/08 פדרמן נ' מדינת ישראל).

המחוקק איפשר לנאשם לשלם סכום קנס מינימלי ומופחת, מבלי להידרש להליכים משפטיים. אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשם הורשע, לא יפחת הקנס שיוטל עליו מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בענייננו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן לנאשם 23 הרשעות קודמות ביניהם עבירות דומות.

לפיכך, אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 750 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 2.8.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה, 02/06/2015 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט